

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
У ФРАНЦІЇ

Квітень 1957 року.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогі Побратими!

Вітаю Вас з Великоднем і з новими надіями, що завжди родяться у зв'язку з цим світлим Празником, перемоги світла над темрявою, правди над неправдою, свободи над неволею. Теперешній Великдень видається ближчим в обличчі перемін, що наступають на Сході, ближчим до перемоги того, що лягло у зміст Господнього Воскресіння. Тиранія советської Москви стрясается у своїх основах від визвольних рухів поневолених нею народів. В колі цих народів на чільному місці знаходиться український народ. У безчисельних відрухах протесту і німої змови, він теж готується до бою, що буде останнім і вирішним. Яке наше місце, нас, бувших українських вояків, у цій загальній розгрі за волю і самостійну державність, у цій невідхилній розгрі, що прийде, що мусить прийти? Це місце визначене нашим бойовим минулим і нашою наявністю в об'єднаному фронті бувших вояків всіх поневолених Москвою народів Центральної і Східної Європи. Цей фронт діє, об'єднує свої сили, розкинені по всіх країнах вільного світу і заповнює своє місце в акції, яка прийде у слухний і, мабуть, вже недалекій час. В цьому фронті є теж і ми, бувші українські вояки зо всіх воєн і збройних здвигів, що наступили з часу, коли зі зброєю і бойовими прапорами, піднятиском переважних тоді сил ворога, вийшли з Рідних Земель скривавлені частини Армії УНР, тої відродженої збройної сили воскреслої української самостійної державности.

Нині стоїмо одним фронтом і чекаємо наказу. Багато з нас сивих голів, але й багато молоді, що виховалася на вірі і традиції, що її ці сиві голови творили. Є між нами різниці всіх шаблів людського віку, але не має різниці в силі нашого духу, в нашій вірності бойовим прапорам українського війська, в нашому бажанні віддати себе всеціло справі відвоювання і закріплення української, ні від кого незалежної державности. У цій грядучій справі для всіх нас буде своє місце і всі ми принесемо свою частку одній великій спільній Українській Армії, що зродиться там у сутінках неволі, щоби об'єднатися зо всіма українськими бойовими силами вірної Вітчизні еміграції. Віримо в це і готуємося. Ця віра тримає нас в об'єднанні і в організаційній дисципліні впродовж довгих років, дає нам ініціативу для розбудови зв'язків з організаціями бувших вояків інших поневолених Москвою народів і дає нам ту силу і значіння, яке маємо в цілому, політичному і громадському, житті української еміграції у вільному світі.

Чого ж Вам бажати з нагоди цього Великодня, дорогі побратими? Чого, як не дальшого збереження тої сили вояцького об'єднання під прапором Української Народної Республіки, тієї витривалости у вірі і в організаційній дисципліні, що є одинокою гарантією успіху і перемоги ідеї, якій служимо покищо зброєю нашого духа.

Чого Вам бахати, як не кріпкого здоров'я, добробуту і щастя Вашому родинному житті?

І врешті - щоби ми всі дочекалися повороту на Батьківщину із зброєю в руках, козний на своєму місці і за своїм призначенням.

Згадуючи пам'ять тих наших братів, які відійшли від нас, кріпим духом, затіснюмо наші ряди, притягаймо до себе загублених на перехрестях емігрантської мандрівки побратимів, розбудуємо у нашій свідомості правду одної великої української воляцької родини, перед якою все ясніше вириває з подій велике З А В Т Р А українського державного визволення.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Генерал-поручник Євдоким УДОВИЧЕНКО
Віце-Президент Української Народної Республіки,
Голова Європейської Федерації б.Українських Вояків,
Голова Т-ва б.Вояків Армії УНР у Франції.

ПІСЛЯ ІУ-ОЇ СЕСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ.

В днях 16-22 Березня 1957 року в Мюнхені відбулася 4-та Сесія Української Національної Ради. Всіпереч усім ворожим намірам, що йшли на розбиття Українського Державного Центру в екзилі, 4-та Сесія принесла повне об'єднання цілого українського демократичного табору, створює и новий Виконний Орган УНРади під головуванням п. Миколи Лівицького, Голови Українського Національно-Державного Союзу. Організація ОУН /полк.Мельника/ виступила із складу УНРади. Ця організація від кількох років була в дуже активній опозиції до політики Українського Державного Центру, що виявлялося також у дуже різкій протимації поза межами УНРади, з окрема в Америці. Причиною ж виступлення цієї організації із складу УНРади було несхвалення Сесією дослівного тексту вимог ОУН в ділянці, як внутрішньої, так і зовнішньої політики. Деякі з цих вимог в'язали настільки руки кожного майбутнього Виконного Органу УНРади, що присуджували його заздалегідь до повного політичного безвладу, до політики самих декларацій і фактичній підлеглості УНРади організації ОУН. В таких умовах, де співпраця і консолідація розуміється виключно, як підлеглість більшості ідеологічній меншості - порозуміння було очевидно не можливим.

Приймаючи до відома факт виступлення ОУН із складу УНРади, 4-та Сесія все ж таки виявила однозгідний погляд, що Провід ОУН перегляне згодом своє становище і повернеться до ретельної праці в лоні Українського Державного Центру, засвідчуючи цим зрозуміння його демократичних засад та шкоду, яка виникає з кожного звушення міжпартійної бази, тої єдиної української визвольної магістратури на еміграції.

Новий Виконний Орган УНРади приступив вже до праці, вносячи помітне заспокоєння серед широких кіл української еміграції у вільному світі, яка сприймала ситуацію в УНРаді куди трагічніше, ніж воно на ділі було.

4-та Сесія обрала Віце-Президентом Української Народної Республіки одногосно на дальших два роки - ген.пор.Олександра Удовиченка.
Ресорт Військових Справ ВО УНРади - обняв ген.Вовк.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОДАТОК

Пригадуємо всім Управам Філій та Зв'язків, як також всім членам Т-ва про обов'язок складення Національного Податку на 1957 рік. У теперешній ситуації повної консолідації демократичного табору УНР в лоні УНРади та її Виконного Органу - підсилення фінансових засобів Українського Державного Центру є справою великої ваги, якщо праця має проходити безперебійно, відповідно до потреб часу. Не забуваймо, що на нас всіх і на кожному з окрема лежить святий обов'язок не тільки морально, але й матеріально підтримати Український Державний Центр. Українське Військове Т-во повинно вести перед у цій податковій акції у Франції так само, як веде перед у надпартійному соборницькому фронті українського громадянства, що стануло під прапори УНРади.

ЖИТТЯ ТОВАРИСТВА

- Відвідини Філій Т-ва. В серпні минулого року скарбник Т-ва хор. В.Лазаркевич, об'їхав Філії Т-ва в Льонгві, Оден-ле-Тіші, Омекурі, Домбалі і Крезе-Моншанен.

- В жовтні місяці 1956 року Паризька Філія, на чолі з сотн.В. Могилівським і Лисаком, влаштувала Свято Покрови. Після служб в обох церквах - Православній і Греко-Католицькій - відбувся спільний обід.

- Філія Т-ва в Ліоні. З доручення Управи Товариства, на місце п.В.Малика, обов'язки Уповноваженого Т-ва та Голови Філії взяв на себе п.Петро Попіль. В складі Управи Філії тепер: секретар - п.Я.Просяний, скарбник - п.Я.Горбач і член Управи Філії - п.Дробашко. Управа Т-ва висловила велику подяку попередньому Уповноваженому - п.В. Маликові.

- Філія Т-ва в Парижі, крім нормальних сходин, влаштувала зустріч Нового 1957 Року в залах Українського Дому на вул.Тен. Зістріч пройшла дуже успішно, гуртуючи у дружній, веселій атмосфері не лише численне членство з родинами, але і багато гостей. Забава тривала до ранку. В організації зустрічі прислужилися з окрема Голова Філії сотн.В.Могилівський та п.В.Лисак, пор.

- Генеральний Секретар Т-ва пор.Р.Голіня протягом грудня і січня відбув поїздки до Сполучених Штатів Америки. При цій нагоді пор. Голіян зустрівся з нашими буншими вояками в Чикаго, де в салі Українського Музею зробив доповідь на тему сучасного стану українського комбатантського руху в Європі і зокрема в Франції. Пор.Голіян виступив також з докладом в залі Літературного Клубу в Н'ю-Йорку, а у Філадельфії навіязав контакти в справі скликання світового з'їзду українських буншних вояків. Цей з'їзд має всі данні для успішного його перерецнення, але потребує очевидно відповідної підготовки. На загал, українські бунші вояки в Америці дуже активні і приглядаються з увагою до життя і діяльності своїх побратимів в Європі.

Філія Т-ва у Герсеранжі /Мерт і Мозель/ під проводом сотн. А. В. Балки організувала спільно з іншими організаціями того району: в грудні 1956 року - Листопадове Свято і роковини Базару, а в січні 1957 року свято 22 Січня і роковини Крут. Всі свята пройшли з належним успіхом.

- Свято 22-го Св'ячні в Парижі відсвяткувало цього року наше Т-во спільно з Українською Громадською Опікою у залі Бельгійських Інвалідів. Свято складалося з академії та концерту. Перед тим відбулися служби Божі в церквах обидвох наших віровизнань. У святі взяло масову участь українське громадянство Парижа.

- Справа скликання чергового з'їзду нашого Т-ва стоїть на порядку денному Управи Т-ва. Головну роль тут грають кошти, зв'язані з влаштуванням з'їзду в таких репрезентаційних рямках, як це було досі. Є голоси, щоби з'їзд таки скликати лише при умові важливих причин. Тому очевидно Управа Т-ва в цьому році обмежиться скликанням окружних з'їздів з участю членів Управи Т-ва з Парижа. Проте думка про загальний з'їзд не закинена. Проектується його скликати на день Всіх Св'ятих /1 листопаду/. В ці дні випадають три вільні від праці дні. Цей проект обмірковує Управа Т-ва тим більше, що з'їзд можна було б сполучити з 40-ими роковинами відновлення українських збройних сил, які припадають саме на цей рік і повинні бути найвеличавіше відзначені. Управа Т-ва просить всі філії, зв'язки та взагалі всіх членів Т-ва висловити як найкраще свою думку з пригоду цього проекту.

- Філія Т-ва в Шалеті влаштувала 22 Лютого свято, яке пройшло з великим успіхом. Присутнім був Голова Т-ва ген. пор. О. Удовиченко. В організації свята багато зусиль приклав хор. І. Охмач.

ЗВІТ КАСИ Т-ВА В. ВОЯКІВ АРМІЇ УНР У ФРАНЦІЇ за 1956 рік:

Залишалось на 1 Січня 1956 року	188.021.-
Поступило за 1956 рік	158.570.-
Разом	346.591.-
Видано протягом 1956-го року	147.052.-
Залишалось на 1 Січня 1957 року	199.539.-

Просимо всі філії Т-ва вже тепер надсилати звітні матеріяли для розміщення у наступному бюлетеню.

ВІДІШЛИ ВІД НАС.

І в а н С і р к о .

Іван Сірко народився 3 травня 1922 року на Білоцерківщині, Київської області. Воротився в рядах українських військових частин проти Сове-

тів з 1943 до серпня 1944 року. Діставшись до Франції, брав активну участь у рядах французького резистансу і пізніше перейшов до Чужоземного Легіону. Звільнений звідти у 1949 році, поселився в Міоні, де зразу взяв активну участь в організаційному житті нашого Товариства. Помер несподівано в наслідок тяжкої операції дня 9 вересня 1956 року в Парижі, де його й поховано. Залишив дружину Ірину з Заховайків з двома малолітніми дітьми.

В особі покійного наше Товариство втратило зразкового члена, а всі, що його знали, доброго друга. Побратим Іван Сірко зостанеться назавжди у нашій пам'яті. Хай буде легкою йому чужа земля.

УЧАСТЬ ТОВАРИСТВА В ДІЯЛЬНОСТІ ФЕДЕРАЦІЇ Б.ВОЯКІВ СЕРЕДНЬОЇ ТА СХІДНЬОЇ ЄВРОПИ.

Члени Т-ва знають, що наше Т-во є основоположником Федерації б. Вояків Середньої і Східньої Європи, яка постала в Парижі у 1952 році і яка об'єднує сьогодні у своєму лоні чотирнадцять національностей а саме; три балтійські народи - естонці, латвійці й литовці, поляки, українці, угорці, словаки, румуни, болгары, грузини, азербейджанці, вільні козаки, горці Північного Кавказу та білоруси.

Останнім часом, у зв'язку з подіями в Польщі та Угорщині, діяльність цієї Федерації поквавилася.

Для вшанування героїв в Угорщині, в грудні місяці 1956 року на могилі Невідомого Вояка під Триумфальною Аркою відбулася величава маніфестація. Чисельні національні делегації, що входять в склад Федерації, зібралися там з своїми національними прапорами, в тому числі й українська делегація. Коли прапори і делегації оточили могилу Невідомого Вояка, Голова Федерації полк.Лянцкоронскіс /литовець поклав величезний вінок з живих квітів, до якого було причеплені з відповідними написами стрічки національних кольорів всіх делегацій. Представники французьких організацій б.комбатантів з своїми прапорами вітали представників Федерації.

Заходами Управи Федерації влаштовано було кілька докладів. Так 20-го Лютого 1957 року відбувся доклад п.М.Ковальського, члена української делегації, на тему: "Розрив між народом і партією на Україні". Докладчик ґрунтовно висвітлив ролю компартії на Україні, як перетворилася в бюрократію і яка, бажаючи затримати своє керівне становище, відірвалася від народу і його інтересів. З другого боку докладчик яскравими прикладами довів спротив населення, який виявляється у надзвичайній активності населення у задоволенню своїх на-сущних потреб всупереч існуючому порядку річей. Цікавим є факт, що советська влада в обличчі розмаху цієї активності не в силі її опанувати.

20 Березня 1957 року відбувся другий доклад п.Алі Акбера бея Топчибаші /азербейджанця/ на тему: "Мусульманський світ під Советів". Докладчик детально, але коротко подав історію боротьби за волю кожного мусульманського народу, що попав у большевицьку неволю. Докладчик спинився над історією і долею Кримських і Волзьких татарів, на

родів Північного Кавказу та Азербейджану, баширів і народів Середньої Азії. Ґрунтовно підготовлений доклад справив глибоке враження на присутніх.

Одмітимо ще кілька відтінків діяльності Федерації.

Від кількох місяців велися переговори між представниками Федерації і Управою так званої ФЕДАК, себ-то Європейською Федерацією б.Вояків, на чолі якої стоїть знаний французький генерал БЕТУАР, про можливість приєднання Федерації б.Вояків Середньої й Східної Європи до складу Європейської Федерації б.Вояків /ФЕДАК/. Європейська Федерація б.Вояків мала в свою складі представників комбатантських організацій таких країн: Франції, Німеччини, Італії, Бельгії, Люксембурґу та Греції. 19 і 20 Січня 1957 року відбувся поширений пленум Управи ФЕДАК'у на якому постановлено було прийняти до складу ФЕДАК'у Федерацію б.Вояків Середньої та Східної Європи, що включає представників чотирнадцяти націй. Цього року ФЕДАК передбачає організувати велику маніфестацію європейських комбатантів, в якій мають прийняти участь і представники Федерації б.Вояків Середньої і Східної Європи.

Друга ділянка діяльності намічається в напрямку участі Федерації в працях т.зв. політичної організації сателітів - АСЕН, себ-то Співка Полонених Європейських Народів. Ця організація є світового масштабу і об'єднує в собі національні центри народів-сателітів від Балтики починаючи і Албанією кінчаючи. При Раді АСЕН'у беруть участь в праці різноморднього характеру організації: Союз вільних Профспілок, Організація Вільної Молоді і т.д. Бракує лише сектора б.Вояків. Тому розпочалися переговори з АСЕН'ом, в якій формі і яким чином може Федерація б.Вояків Середньої і Східної Європи прийняти участь в діяльності АСЕН'у. Головною формальною перешкодою для цього є те, що АСЕН об'єднує в собі представників лише сателітних народів, в той час, коли Федерація б.Вояків Середньої і Східної Європи об'єднує в своїх лавах, як представників сателітних народів, так і представників тих народів, що входять в склад Советського Союзу.

Управа Федерації б.Вояків Середньої і Східної Європи прикладає зусиль, щоб обійти формальні перешкоди і взяти участь у праці й діяльності АСЕН'у.

З ТОГО РОКУ.

Починаючи з Січня 1957 року літературний журнал "Довтень", що виходить у Львові, почав друкувати роман Михайла Стельмаха під назвою "Кров людська - не водиця".

Початок роману має своїм тлом події на Україні 1919 року. Як видно советський письменник документально вивчив історію боротьби цих років, бо подає точні дати і прізвища тодішніх чільних провідників українського визвольного руху, розуміється, із своєю, потрібною для компартії, оцінкою.

Але вже попадаються такі вирази, "Симон Петлюра, Головний Отаман Візськ Української Народньої Республіки", "Уряд Української Народньої Республіки", "міністр УНР", "уенерівська делегація", "Січові Стрільці" і т.д. Вирази - такі незвичні для советської літератури. Так само, крім багатьох правдивих прізв'іщ, згадано імена ген.Омельяновича-Павленка й Тютюнника. Згадано також і про "Зімовий Похід" та ще й з епітетом "тяжкий Зімовий Похід".

Ясна річ, що всі ці події, особливо епопея в Кам'янці-на-Поділлі 1919 року, приперчені несмачною пропагандивною жвачкою, щоб викликати у советського читача несмак і осуд тогочасних подій і тогочасних українських діячів.

Раніше для советської літератури вся епоха УНР, вся визвольна боротьба - це була зрада народу, всі діячі УНР - то зрадники і злочинці, запроданці чужоземного капіталу, прислужники міжнароднього імперіялізму. Саме ім'я Симона Петлюри навіть не вгадувалося.

Сьогодні очевидно якісь внутрішні процеси в Україні почали вимагати того, щоб, хоч і перекручену по советському, історію боротьби УНР - подати для советських читачів.

Всі гроші для Візського Товариства просимо пислати тільки поштовими переказом на поштовеkonto Управи Товариства:

Paris c.c. 7 561-74 L'UNION DES A.C.UKRAINIENS EN FRANCE
SARL - 24, Rue de la Glacière Paris 13°

Листи до Управи Т-ва адресувати:

Mr V.LAZAKRKIEVITCH - 24, Rue de la Glacière Paris 13°
